

Very shortly after arrival there he bought a large block of ground, out of town, on which stood a small house, which he occupied. The property was on the level ground, on the west bank of the Apiesrivier in the area expected to become *watererwe*. The house stood on the N.W. corner of the plot, nearest town, and had been enlarged a number of times before it became number 303 and faced on to Visagie Street. The plot included the whole of the block which is today bounded by van der Walt, Visagie, Prinsloo and Jacob Mare Streets.

Later Oupa Boshoff built 5 or 6 houses fronting on Visagie Street, and let them. The rest of the block was sold in portions. The smaller houses were sold after his death in 1910, and the old home in the late 1920's. So that, excluding the time the Boshoffs were at Paarl after the Boer War, they occupied 303 from late 1882 to about 1924.

Regarding the oaks, Oupa Boshoff himself planted them all along the North side of his property, presumably in the winter of 1882, and took a special pride in the fact. How he came to plant them a few feet beyond his ground, I never found out. Probably the street and beacons had not yet been accurately surveyed or marked.

It was not President Burgers who planted the oaks. Nor did Gen. Smit occupy 303 Visagie St. His home was almost certainly the big house on the corresponding N.W. corner of the adjoining block nearer the station, to the W. along Visagie St., and the same house in which his son Koos Smit afterwards lived.

For years after moving into 303 Oupa Boshoff used a footpath running fairly straight from his home to near to Church Street. I'll hunt up details as I find time."

A. A. ROBERTS.

KORRESPONDENSIE/CORRESPONDENCE

Die „Koninklijk Instituut van Ingenieurs” en S. Wierda

Na aanleiding van mnr. H. M. Rex se belangrike bydrae oor mnr. Sytze Wierda, soos verskyn in „Pretoriana,” deel 3, no. 3, graag 'n paar besonderhede oor bogenoemde „Instituut” waarvan Wierda die eer gehad het om in die verenigingsjaar 1887-1888 een van die lede te wees.

In ons besit is 'n eksemplaar van die „Gedenkboek uitgegeven ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Koninklijk Instituut van Ingenieurs 1847-1897,” 'n lywige boekwerk verlug met 'n groot aantal voortrefflike illustrasies van die hand van die Nederlandse kunstenaar E. van

Konijnenburg en vir die geskiedenis van die Suid-Afrikaanse Republiek van belang omdat daarin op bls. 327 tot 329 'n bydrae „Spoorwegen in de Zuid-Afrikaansche Republiek” verskyn soos opgestel deur R. W. J. C. van den Wall Bake. Van den Wall Bake vermeld o.m. dat van die 48 ingenieurs wat deur die N.Z.A.S.M. agtereenvolgens uitgestuur is, 36 die ingenieursdiploma aan die „Polytechnische School” te Delft verwerf het.

Die reeds genoemde ingenieursvereniging se ontstaan is deur J. Tideman in die „Gedenkboek” geskets.

Kort nadat Frederik Willem Conrad, hoofingenieur van die „Hollandse IJzeren Spoorweg” op 7.3.1843 as lid van die „Institution of Civil Engineers” (London) benoem is, het hy hom begin beywer om 'n soortgelyke vereniging in Nederland in die lewe te roep „bestemd om de kunst en die wetenschap van den ingenieur te bevorderen.” Conrad was tewens van gedagte dat dit 'n vereniging moet wees wat ingenieurs van verskillende vakke sou omvat. Conrad het sy planne met L. J. A. van der Kun en dr. Gerrit Simons (direkteur van die Koninklike Akademie vir die opleiding van burgerlike ingenieurs te Delft) bespreek. In Mei 1847 is 'n omsendbrief uitgestuur en in September is die latere Koning Willem III van Nederland versoek om die beskermheerskap en die ere-voorsitterskap van die op te rigte vereniging te aanvaar. Die Nederlandse owerheid het op 4 Februarie 1848 die oprigting van die „Instituut” en die reglement daarvan goedgekeur.

Reeds in 1851 is 'n afdeling van die „Instituut” te Soerabaja (Oos-Indië) opgerig wat in 1875 deur die afdeling „Nederlandsch-Indië” vervang is.

In die boekjaar 1883-1884 het die „Instituut” 944 lede getel, in 1897 was die ledetal 783.

Onder die lede van die „Instituut” was toonaangewende ingenieurs soos C. Lely, die vader van die plan om die Suidersee gedeeltelik droog te lê en dr. P. J. H. Cuypers die ontwerper van die „Centraal Station” te Amsterdam.

In verband met die Suid-Afrikaanse Republiek kan o.m. genoem word: G. A. A. Middelberg (N.Z.A.S.M.) en die tegniese adviseur van die Republiek in Nederland, R. A. I. Snethlage. Albei was lede van die „Instituut,” saam met S. Wierda.

In verband met die geboorteplaas van S. Wierda die volgende besonderhede: Mnr. Rex vermeld Wijnjeterp en Hemrich. In Friesland kom nie Hemrich voor nie, wel Hemrik. Albei dorpie val onder die munisipaliteit Opsterland, waarvan die dorp Beetsterzwaag die middelpunt vorm. Volgens die jongste volkstelling is die inwonertal van Wijnjeterp saam met twee gehugte 1.524 siele, terwyl die bevolkingsaantal van die naburige Hemrik 679 bedra. Ongetwyfeld sal die burgemeester van Opsterland, p.a. Beesterzwaag (Friesland) hierdie aangeleentheid kan oplos.

Dr. J. Ploeger.